

יעקב בסר

האדרום הוא המתוק

[א]

הָאָדָרָם
הוא המתוק והמְכַאֵיב
מִכָּל גּוֹנֵי הַקֶּשֶׁת. שְׁמֹן
הַצְּבָעִים בּוֹהֵק בְּנִטְיָפוֹי הַחוּמִּים, עֵינַי
וְשָׁמַי עַל שִׁמְשֵׁת הַיָּרֵחַ. זְגוּגִית
אֶטוּמָה, מְעֻשָּׂנֶת לַיְלָה;

עָלָה עַל צְמֶרֶת לוחֶשׁ
בְּלִשׁוֹן צְהָבָה.

הָאוֹר נֶעַ וְנָד
מִפִּי
לְעֵרוּצֵי רְאוּת
חֲלוּדֵי נִיקוּטִין. כֶּךָ
שְׁאֵינִי דוֹאֵג לְאִישׁ בְּשֻׁעָה זוֹ. וְאִין
אִישׁ הַדוֹאֵג לִי.

[ג]

וְעוֹד אֲנִי יָרָא
לְהַתְעוֹרֵר וְרֵאשִׁי מַחוּץ לְמִנְהַרֵּת הַלַּיְלָה
הַנִּקְרָעַת
אֶת פֶּר דְּשָׂא יָרֵק
מְצַמַּח לְשׁוֹנוֹת־פֶּר מְשֻׁלְשׁוֹת -

מַעֲבָר
קִירוֹת מְצֻלְבִים
עִם עֵץ כְּרוֹת
עַל אֲדָמָה

וְצִפְרָנֵי־לְכָנִים מְפֹזְרוֹת

עַל חוֹל זָהָב
דְּגִים אֲדָמִי כָּרֶס
אִין רַע
מִן הַשְּׂקִיעָה הַמְחַדֶּשֶׁת
תוֹךְ מִנְהַרֵּת הַלַּיְלָה הַנִּקְרָעַת

[ב]

הָאָדָרָם, הוא
הַמֶּתוּק וְהַמְכַאֵיב;
דְּגִים
מִן הַגֶּזֶן הַלוֹהֵט אֲנִי אוֹהֵב לְצוּד
בְּיַדִּי. הֵן מַחְלִיקוֹת עַל קֶשֶׁשִׁיָּהֶם.
הַקֶּטְנִים שְׂבָהֶם,
הַחֲלֻקְלָקִים
חוּמְקִים לִים פְּלֵא הֵיוּ;
וְאִז אֵינִי מַעֲזו לְמִשׁוֹת יָרֵי מִמֵּם
שְׁמָא תִּבְרַחְנָה כָּל אֲצֻבְעוֹתַי
אֶל אַמּוֹת הַיָּרְדִים
וְלִכּוֹן
יָרָא אֲנִי מִכָּל
אֶת הַשָּׁנָה
הַנִּקְרָאֵת לְרִצּוּעוֹת שֶׁל אוֹר צוֹרֵב
בֵּין חֲלוּם לְחֲלוּם.

מתוך הנה, מנשבת רוח, שירים 1965-2006, גוונים 2006

יעקב בסר, צייר עוֹדֵד פֵּיִנְגֵרֶשׁ